

(هورامان و زبانی هورامی)

هورامان و هک بهشیک له کوردستان یهکی له شوینه ههره میژوو یهکانی دونیا یه. و له بواری کهلتووریهوه نهونده دهلوهمنده که تا بمانهوی شتی بو نووسین هیه. بهلام ههروا که زور جار گوتراوه که نهگهر نهتهوهییک وهکوو داریک دابنریت ریشهی نهو داره زبانهکهیه و ههرچهند ریشهی نهو داره تهغزیه بکریت ههر بهو نهاندازهیش، شاخ و بهرگی نهو پهه دهسینن. که واته نیهمی کورد یا ههر نهتهوهییک تر نهگهر بایغ به زبانهکهمان نهدهین نهوه نریتهکانی دیکهیشمان لاوازتر دهبن. بهو چهشنه یش که ماموستا ههزار له سههتهای "ههنگبانه بوینه" دا دهلی که ههر نهتهوهییک زبانی تیابچی هوقیهتیشی تیا دهچی. وه نمونهی وهلاته عهه بهیهکانمان بو دینیتهوه که پتر له پینجسهه سال له ژیر چهپوکی تورکهکانی ئوسمانیدا بوون بهلام چون زبانهکهیان پاریزرا بوو نهو سههدهمهی که رزگاریان بوو لهوه دهچوا که هیچ نهقومایی. بهلام قیبتیهکانی، میسر، سوودان، مهراکیش و... فینیقیهکانی سووریه، لبنان و فارسهکانی مهدهاین له دوا عهه بهیزه بوونیان باقی نریتهکانی دیکهیشیان فهوتان. جا ههر بهو بونهوه نیهمیش گرنگی پی دههین و لیرهه دهست له ههمو شته بهنرخهکانی هورامان بهر دههین و دهچینه نیو بابتهی زبانی هورامیهوه.

زبان، نامرازی پهیهندی گرنتی مرؤف له گهل مرؤفه که له سههتهای بوونی مرؤفهوه خولقیندراوه و هیدی هیدی له گهل پیشکهوتنی مرؤفدا له بوارهکانی شارهستانیهت، توکنولوژی، ئابووری، سیاسی و... رهنگی تازهی به خوهیدا گرتوه؛ وه ههرچهند مرؤف روو به تهکامل بچیت نهوه زبانیس به دوایدا دهچی. وه له دونیای نهورؤیشدا که دنیا روو به دوموکرانیزه بوون دهروات. و سههدهم سههدهمی بهلگه و دوکومینته، نیتر کهسیک ناتوانی فخر

نۆرژینالتیرین (ئەسلیترین) کورد دەزانن و ھەموو فاکتەرەکان و پێوەرەکانی کورد بوون لە خۆیاندا دەبینن. لە بارەى میژوووی بوونی زبانی ھەورامیەو زۆر بەلگەو سەرچاوە ھەن. بەلام ناگونجی ھەموویان لە دەقیکی کورتدا ناوزەد بکرن. لەم دەقەدا تەنھا ئاماژە بە چەند خائیکیان دەکری.

ھەرواکە دەزانین ھەورامان ناوەندی بالاو بوونەوہی ئایینی زەردەشت بوو و پەرتۆکی ئایینی ئەم ئایینە واتە "ئاقیستا" ھەرچەند کہ لە سەدەى ھەفتومی کۆچیدا بە دەستی پارسیە ئێرانیکان لە ھوندوستان تەدوین کراوہ وە بئى گمان ئەو تەدوین گەرانە ھیچ پیناسیکیان لە سەر زبانی ھەورامی نەبوہ ھەنووکەیش 80 لە سەدی ئاقیستا دیتەوہ سەر ھەورامی ئیستا. موحمەد تەقی بەھار (مەلەکە شوعرای بەھار) لە پەرتۆکی سەبک شناسیدا چەندھا وشە وەکوو "موانان، ورازان، موچان،..." دینیتەوہو دەلی ھیچ ئاقیستا شناسیک سەر لە ئەم وشانە دەر ناکات. ئەمە لە حالیکەدا بە نەخویندەواریکی ھەورامیش واتای ئەو وشانە بە سەھل و ئاسان دەزانی. و لە نیو ئاخاقتنی ئاسایی روژانەیدا بە کەرات دەیانبێژیتەوہ.

یەکیکی تر لەو خالانە قەبالەکانی ھەورامانن، کہ لە سەرەتای سەدەى بیستەوہ لە دەقەرى ھەورامان دەرکەوتوون سەردەمیان دەچەرختەوہ بو سەدەى یەکومی پیش لە زاین و بە خەتى ئارامی نووسراون کہ بئى گومان پەيوەندیان لە گەل زبانی خەلکی ئەودەقەرەدا ھەبە.

لە چەند پەرتۆکی کیشدا وەکوو "درخت ئاسووریک ، کارنامەى ئەردەشیری بابەکان" کہ تکیستی پەھلەوی لە نیویاندا نووسراوہ پەيوەندیەکی زۆر لە بەینی ناوەرۆکیاندا، واتە زبانی پەھلەوی و زبانی ھەورامی دەرەکەوہی.

موحمەدی کولین، لە پەرتۆکیکدا بە نیوی "بەھاری ئەدەبی فارسی" لە زبانی "مەلەکە شوعرای بەھار" وە ئەم ھەلبەستانەى خوارەو دینیتەوہ و دەلی کۆنترین متوونی

فارسی ئەمانەن كە فارس زمانى ئەورۆ سەرى لى
دەرناچى بەلام ئەمە زۆر لە راستیەوه دووره چوون ئەم
هەلبەستەنە ئامۆزگاریەکانى "مەعرەفەتى پیرشالیارن" بۆ
خەلكى هەورامان و زۆر جارىش لە نىو خەلكى ئاسایى
هەوراماندا بۆ یەگرتین دەگوترینەوه.

داران گیان داران جەرگ و دل بەرگەن
گاهى پەر بەرگەن گاهى بى بەرگەن
كەرگە جەهیلە هیلە جە كەرگەن
رواس جە رواس وەرگە جە وەرگەن

وەرۆى وارهینه وەرۆه وەرینه
وەرێسە بریۆ چوار سەرینه
گۆشى مېرېۆ چوار بەرینه
كەرگەى سیاوه هیلە چەر مینه

دوكمنتىكى تر كە دەلالەت لە سەر پېشینهى زبانی هەورامى
دەكات هەلبەستى "هورموزگانە" كە لە سەرەتای سەدهى
بېستەوه لە ئەشكەوتى "هزار مېردى" سلیمانى دۆزراوئەتەوه
كە سەردەمى دەگەریتەوه بۆ سالى "137" ی كۆچى كە باس لە
زەبر وزەنگى ئەرەبەكانى ئەو سەردەمە لە سەر خەلكى ئەو
دەقەرە دەكات.

هورمزگان رمان ئاتران كوژان
ویشان شار دەوه گەورەى گەورەكان
زۆر كاری ئەرەب كردنە خاپوور
گەنایى و پالە هەتا شارەزوور
شن و كنىكا بە دىل بشینا
مەرد ئازا تالا وە رووى هوونیا
رەوشتى زەردەشت مانەوه بى كەس
بزیكا و نىكا هورموز بە هیچ كەس

همو سهرچاوه‌کان دسه‌لمینن که ئاخاقتن به زبانی هورامی تهنه تاییهت به ناوچه‌ییکی بهر تهسک وهکوو ئیستای هورامان نه‌بووه. و له جوغرافیاییکی به‌رینوو به‌ربلاو ترده خه‌لک پی دواون جه‌هانگه‌ردیکی ئه‌رب به نیوی "مه‌قده‌سی" له په‌رتوکی‌کدا به نیوی "المسالک و الممالک" له سهرده‌می سه‌ده‌ی چواری کوچیدا ده‌لی چومه‌ته ههمه‌دان و خه‌لکی به زبانی "واتم، واتت" دواون و له زوریک له سهرچاوه میژوو‌یه‌کانیشدا شاری "به‌هاری" ههمه‌دان به "وه‌هار" ناوزده‌ کراره که ههنوو‌که‌یش له زبانی هورامیدا به به‌هار ده‌گووتری وه‌هار.

همو تکسته ئایینیه‌کانی یارسان به هورامی نوسراون وهکوو به‌رهمه‌کانی "به‌لول ماهی، سولتان ئیساق، بابا یادگا، دایه ته‌وریزی هورامی، میر سادقی دینه‌وه‌ری، بابا شوهره‌ی لورستانی.

تا پیشی نه‌و سهرده‌مه‌یش که "مه‌لای جه‌زیری" له سه‌ده‌ی شانزده هه‌لبه‌ست به کورمانجی دابنیت و "ئه‌حمده‌ی خانی" له سه‌ده‌ی هه‌فده "مهم و زین" به کورمانجی دابنیت و "ماموستا نالی" له سه‌ده‌ی هه‌ژده هه‌لبه‌ست به سورانی دابنیت هه‌ر هونیاریکی کورد ئه‌گه‌ر هه‌لبه‌ستی دانایی له ته‌واوی کوردوستاندا به زبانی هورامی بوه.

"شه‌مسی قه‌یسی رازی" له په‌رتوکی "المجمع وفی معابیر و اشعار العجم" دا که له سه‌ره تایی سه‌ده‌ی هه‌شتومی کوچیدا نووسیویه‌تی ده‌لی (خوشترین اوزان فه‌لویات است که اهنگ انرا اورامان خوانند و لحن انرا اورامن یا اورامان که نموودار اهنگ مردم هورامان کردستان است که به گویش هورامی سخن می‌گویند) ماموستا هه‌ژاریش، به‌م چه‌شنه که "باشترین زبان بو شیعر هورامیه" له سه‌ر ئه‌م مژاره باس ده‌کات.

ریشه‌ی نئو هونیارانه که به هورامی هلبه‌ستیان هیه یه‌گجار زوره و ناگونجیش ههمویان لیره ناو ببرن تهنها چند زاتیکی به‌ناوبانگیان بو نمونه دینینه‌وه. وه‌کوو: مه‌وله‌وی، بیسارانی، سه‌یدی، میرزا نهدولقادی پاه‌یی، میرزا شه‌فیعی پاه‌یی، نه‌حمده به‌گی کوماسی، مه‌هجووری، سه‌ی یاقووبی ماهیده‌شتی، خانای قوبادی...

زبانی هورامی ماوه‌ییکی زوریش زبانی دهرباری نهدده‌لانیه‌کان بوه که به کوتایی دهسه‌لاتیان نم زبانه‌یش ده‌که‌وتیه پراویزه‌وه، و نه‌مه ده‌بیته دوایین سه‌رده‌می دهسه‌لاتی زبانی هورامی.

(زبانی هورامی له له‌حازی گرامیره‌وه)

زبانی هورامی له له‌حازی "دهستوریوه" زور به هیزه و زور شتی ده‌توانین له‌سه‌ر بنووسین. به‌لام پیویست نیه خو‌مان لیره شت بنووسین تهنها نئو لیکدانه‌وه‌ی ئوستاد "دی هخودا" له نیو "لوغمت نامه‌دا" له باره‌ی زبانی هورامی به‌سه بو سه‌لماندنی به هیزی زبانی هورامی.

(زبان هورامی یک زبان مستقل می باشد که دارای لهجه های مختلف بوده و در کردستان جنوبی رایج است و ساکنین در طول حیات تاریخی خود بدان تکلم نموده اند و دارای قواعد دستوری و غنای کامل در کلمات و اصوات می باشد و با وجود تغییرات در دوران تاریخی از کیفیت و لطافت و روانی آن کاسته نشده است چون زبان عربی دارای قواعد و چارچوب محکم می باشد و در فراوانی و کوتاهی کلمات و جملات در نهایت یک زبان پربار و قاعده پذیر است در رعایت مذکور و مؤنث، مجازی و حقیقی، سمعی و قیاسی، اسماء اشارات، معرفه و نکره، صفت‌های فاعلی و مفعولی و

ضمایرو غیره اگر از عربی برتر نباشد کمتر هم نیست و با جرات میتوان گفت: یکی از زبانهای زنده ای است که احتیاج به حتی يك کلمه ی خارجی ندارد مگر در مواردی که مانند بقیه ی زبانها وارد گشته باشد و در زبان هورامی هرگاه لازم باشد میتوان آنها را سریعاً " جایگزین نمود همچنانکه با آمدن زبان عربی به عنوان زبان دینی هورامی بدون داشتن فرهنگستان زبان به وسیله ی مردم عامی بلافاصله شروع به جایگزینی کلمات و اسماء کرد یا آنها را کوتاه نمود مانند وضو(دهس و دیم)

(صلوه: نما)(صوم: رۆچی)(اسکندر: ئهسکه)(مسجد: مزگی)(عبده: الله: عهبه)
(محمد: حهمه)

این زبان شاید بی نیازترین گویشی باشد که گویندگانش در نهایت راحتی و بدون احتیاج به کلمات بیگانه در مسیر صحیح قرار داده و به مقصود میرساند این گویش زبان شعر و نوشتار بیش از هزار و پانصد سال کرد بوده است.

(کۆتایی)

خودادادی مورتهازیی(ئههوهن ههورامی)

رێکهوتی 86/8/17

